Den Europæiske Unions
Tidende

DA
L-udgaven

2026/1739

29.7.2026

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/1739

af 8. juli 2026

om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 for så vidt angår styrkelsen af landbrugernes stilling i fødevareforsyningskæden

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Landbrugssektoren, navnlig landbrugerne, som sørger for fødevaresikringen, står over for en række udfordringer. Covid-19-pandemien, voksende ustabilitet i verdenshandelen, stadig flere ekstreme vejrbegivenheder og Ruslands igangværende angrebskrig mod Ukraine har ført til en hidtil uset stigning i de energirelaterede omkostninger for landbrugsinput og en længerevarende periode med høj inflation, der påvirker landbrugernes omkostninger og fødevarepriser. Sideløbende hermed bestræber landbrugerne til stadighed sig på at sikre, at deres produktion er mere miljømæssigt bæredygtig. Mange forbrugere er i lyset af de stigende leveomkostninger også i stigende grad gået over til at købe og forbruge billigere fødevarer. Disse faktorer har yderligere destabiliseret fordelingen af merværdien i fødevareforsyningskæden og har øget usikkerheden for landbrugerne, navnlig dem, der driver små og mellemstore bedrifter, hvilket har ført til protester og mistillid. Det er derfor hensigtsmæssigt at vedtage foranstaltninger til at løse disse udfordringer med henblik på at genoprette rimelighed og tilliden hos aktørerne i fødevareforsyningskæden, styrke landbrugernes stilling og forbedre deres forhandlingsposition, herunder gennem producentorganisationer og kooperativer som katalysatorer for merværdi, samt beskytte landbrugernes indkomst og øge unges tillid til landbrugserhvervet.

(2) Når der udvikles handelsnormer vedrørende angivelse af produktionsstedet og/eller oprindelsen, bør der lægges særlig vægt på den specifikke kontekst, hvori hvert produkt og hver sektor indgår. Disse angivelser bør fastlægges i lyset af behovet for bedre at opfylde forventningerne om gennemsigtighed, herunder ved hjælp af mærkning af oprindelsesland i overensstemmelse med reglerne for det indre marked, deres relevans for forbrugerne og forsyningskædens struktur, samtidig med at der tages hensyn til de praktiske virkninger for aktørerne og behovet for undgå unødig kompleksitet.

([1]) EUT C, C/2025/2969, 16.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2969/oj.
([2]) EUT C, C/2025/3479, 16.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3479/oj.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 16.6.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.6.2026.

(3) De forskellige aktører i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, der er aktive i de forskellige produktions-, forarbejdnings-, markedsførings-, distributions- og detailhandelsled, har udviklet ordninger og mærker for at fremme handelsformer, der sikrer en retfærdig fordeling af merværdi til landbrugerne og oprettelsen og vedligeholdelsen af korte forsyningskæder. Det er nødvendigt at fastsætte minimumskrav for anvendelsen af fakultative udtryk til at beskrive disse handelsformer for at øge gennemsigtigheden og pålideligheden af anvendelsen af disse udtryk i fødevareforsyningskæden og dermed supplere de eksisterende fødevaremærkningsregler, navnlig fødevaremærkningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ([4]).

(4) Med henblik på at skabe øget tillid og rimelighed i hele fødevareforsyningskæden bør udtrykkene »fair«, »rimelig« og udtryk, der har en tilsvarende betydning som disse udtryk, kun anvendes til at betegne handelsformer, der sikrer stabilitet og gennemsigtighed i de handelsmæssige forbindelser mellem landbrugerne og køberne og prissætning, som de deltagende landbrugere anser for at være rimelig og rentabel, og som støtter og bidrager til FN's mål for bæredygtig udvikling, herunder på en måde, der er i overensstemmelse med bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 ([5]).

(5) Udtrykket »kort forsyningskæde« bør kun anvendes til at betegne handelsformer, hvor der er en direkte forbindelse mellem landbrugerne og forbrugerne, der muliggør direkte udvekslinger af oplysninger om produktionsprocessen og produktet, herunder ved hjælp af fjernkommunikation og/eller gennem et mellemliggende handelsled i forsyningskæden, og hvor forbrugerne let kan identificere de deltagende landbrugeres bedrifter, hvor råvaren blev produceret. Dette udtryk kan alternativt også anvendes, når der er en tæt forbindelse mellem landbrugerne og forbrugerne i geografisk nærhed af hinanden, herunder i en grænseoverskridende kontekst. Geografisk nærhed bør bl.a. forstås som en kort afstand eller en kort transporttid, hvorved der tages hensyn til medlemsstaternes særlige geografiske og demografiske forhold. En sådan anvendelse af udtrykket »kort forsyningskæde« vil tilskynde forbrugerne til at betale priser, der giver landbrugerne en rimelig godtgørelse for, hvad de producerer, styrke landdistrikterne og bidrage til udviklingen og revitaliseringen af disse distrikter og forbedre gennemsigtigheden med hensyn til produkternes oprindelse og produktionsmetoder. Det bør finde anvendelse på produkter, der produceres i eller markedsføres på det indre marked.

(6) For bedre at afspejle markedsvilkårene, udviklingen i forbrugernes forventninger og fremskridt både med hensyn til handelsnormer og relevante internationale standarder bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ([6]) ved tilføjelse af yderligere fakultative udtryk, der svarer til udtrykket »fair« eller »rimelig«, og ved præcisering af betingelser for anvendelsen af de fakultative udtryk til at betegne handelsformer, der er forbundet med en rimelig fordeling af merværdi til landbrugerne og oprettelsen og opretholdelsen af korte forsyningskæder, under hensyntagen til eventuelle relevante internationale standarder og tilhørende kvalitetsordninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([7]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 af 13. juni 2024 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og forordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

([7]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(7) Medlemsstaterne kan beholde eller indføre national ret, der fastsætter supplerende krav i forbindelse med anvendelsen af fakultative udtryk for handelsformer, men denne ret bør ikke hindre, begrænse eller vanskeliggøre anvendelsen af disse udtryk for produkter, der på lovlig vis produceres eller på lovlig vis markedsføres i en anden medlemsstat.

(8) Anvendelsen af skriftlige kontrakter spiller en afgørende rolle for aktørernes ansvarlighed, skaber større bevidsthed om betydningen af markedssignaler, bidrager til at tilpasse udbuddet til efterspørgslen, forbedrer pristransmissionen i forsyningskæden, øger gennemsigtigheden og forebygger og håndterer urimelig handelspraksis. Reglerne om kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren bør derfor udvides til at omfatte andre produkter end rå mælk, samtidig med at der sikres overensstemmelse med de regler om kontraktforhold, der gælder for andre landbrugssektorer. Denne forordning bør imidlertid give medlemsstaterne mulighed for at fritage aktører fra forpligtelsen til at medtage indikatorer, indekser eller metoder til beregning af den endelig pris eller en revisionsklausul i deres skriftlige kontrakter efter høring af de relevante repræsentanter for landbrugerne eller de relevante brancheorganisationer, forudsat at virkningerne af forudsigelighed, gennemsigtighed og pristransmission kan opnås på anden vis, eller at forpligtelsen til at medtage disse elementer vil være uhensigtsmæssig eller uforholdsmæssig af andre begrundede årsager.

(9) For at afspejle markedsudviklingen, samtidig med at der opretholdes en effektiv konkurrence på mejerimarkedet, er det hensigtsmæssigt at forhøje de kvantitative grænser, der gælder for den mængde rå mælk, som er omfattet af anerkendte producentorganisationers kollektive kontraktforhandlinger, udtrykt som en procentdel af den samlede EU-produktion og af den samlede mængde, der produceres i og leveres til en medlemsstat.

(10) For at øge fleksibiliteten for medlemsstaterne og forenkle proceduren for anerkendelse af producentorganisationer og dermed reducere transaktionsomkostningerne og forbedre effektiviteten bør de gældende regler muliggøre anerkendelse af dem efter en enkelt anmodning, der omfatter flere sektorer eller produkter, i stedet for det nuværende krav om en enkelt anmodning, der omfatter for én specifik sektor, forudsat at producentorganisationen opfylder de betingelser, som gælder for hver specifik sektor, hvori den søger om anerkendelse. Derudover kan økologiske producenter benytte sig af den eksisterende mulighed for oprettelse og anerkendelse af producentorganisationer for at udvide deres samarbejde. I kriterierne for anerkendelse af producentorganisationer og deres vedtægter bør det også kræves, at producentorganisationer skal oprettes på initiativ af de landbrugere, der producerer landbrugsprodukter fra jordbrug, uanset om produktionsmetoderne anvender jord eller andre vækstmedier, f.eks. i drivhuse, eller fra husdyrbrug, og at producentorganisationerne kontrolleres i overensstemmelse med regler, der gør det muligt for disse tilsluttede landbrugere på demokratisk vis at kontrollere deres organisation og dens beslutninger. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at beslutte, at en sådan demokratisk kontrol ikke kun kan foretages direkte af landbrugerne, men også af deres sammenslutninger, herunder sammenslutninger i form af kooperativer, forudsat at disse sammenslutninger kontrolleres af landbrugerne. Dette bør ikke forhindre andre producenter, der ikke er landbrugere, og som producerer landbrugsprodukter fra jordbrug eller husdyrbrug, f.eks. forarbejdningsvirksomheder i første led eller ikkeproducenter, i at tilslutte sig producentorganisationer.

(11) For at fremme yderligere bæredygtig udvikling, som er et centralt princip i traktaterne og et prioriteret mål for Unionens politikker, og for at sikre gennemsigtighed, stabilitet og retfærdighed i de handelsmæssige forbindelser mellem landbrugerne og køberne i hele forsyningskæden bør medlemsstaterne kunne anerkende producentorganisationer, der forfølger specifikke mål ved for deres handelsformer at anvende fakultative udtryk såsom »fair« eller »rimelig« eller udtryk, der har en tilsvarende betydning som disse udtryk, samt udtrykket »kort forsyningskæde«.

(12) For at sikre en rimelig levestandard for landbrugerne, styrke deres forhandlingsposition over for forarbejdningsvirksomhederne og de øvrige aktører i forsyningskæden og gøre fordelingen af merværdi i forsyningskæden mere rimelig bør muligheden for at forhandle om kontraktvilkår på vegne af deres medlemmer — for deres samlede produktion eller en del heraf — udvides til at omfatte ikkeanerkendte producentorganisationer, herunder kooperativer eller andre tilsvarende retlige former, der anerkendes i national ret, forudsat at de opfylder de kriterier for anerkendelse, der er fastsat på EU-plan, og udøver de aktiviteter, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1308/2013, herunder koncentrerer udbuddet og afsætter deres medlemmers produkter på markederne. For at sikre ligebehandling af medlemmer i anerkendte og ikkeanerkendte producentorganisationer bør denne mulighed være underlagt passende begrænsninger. Navnlig bør den kun udvides til at omfatte ikkeanerkendte producentorganisationer, der har indgivet en ansøgning om anerkendelse til en medlemsstat, inden for fire måneder efter indgivelsen af ansøgningen, eller, hvis den pågældende medlemsstat ikke har truffet beslutning inden for denne periode, senest fem år efter datoen for indgivelse af deres ansøgning, medmindre medlemsstaten nægter anerkendelse i mellemtiden.

(13) Med henblik på at styrke anerkendte producentorganisationers forhandlingsposition og sikre en holdbar udvikling af landbrugsproduktionen bør anerkendte sammenslutninger af producentorganisationer have mulighed for at forhandle kontraktvilkår på vegne af deres medlemmer, herunder prisen, for produkter, der produceres af nogle af eller alle deres medlemmer, selv om de ikke reelt selv udøver en økonomisk aktivitet, forudsat at deres medlemmer reelt udøver en økonomisk aktivitet. Dette bør tillades, forudsat at det sikres, at de organisationer, der er medlemmer af disse sammenslutninger, ikke også er medlemmer af en anden sammenslutning af producentorganisationer, og at mængden af det produkt, der er omfattet af disse sammenslutningers aktiviteter, ikke overstiger 36 % af den samlede nationale produktion af det pågældende produkt i den pågældende medlemsstat. For at opretholde en effektiv konkurrence på markedet bør anerkendte sammenslutninger af producentorganisationer desuden heller ikke have mulighed for at forhandle kontraktvilkår, hvis disse sammenslutninger omfatter ikkeanerkendte producentorganisationer.

(14) Producentorganisationernes vedtægter kræver, at deres medlemmer begrænser medlemskab til én producentorganisation for ethvert givet produkt for at skabe stabilitet for producentorganisationen, forebygge opportunistisk adfærd fra medlemmernes side ved at begrænse muligheden for, at de frit afsætter deres mængder hos forskellige producentorganisationer, og for at opretholde sammenhængen i repræsentationen af deres medlemmer. Samtidig bør en producent kunne være medlem af forskellige producentorganisationer, hvis det pågældende produkt er et andet produkt fra bedriften. Det er derfor hensigtsmæssigt at præcisere, at der i behørigt begrundede tilfælde er mulighed for flere medlemskaber, forudsat at produkterne adskiller sig tilstrækkeligt fra hinanden med hensyn til bl. a. deres særlige karakteristika eller de forskellige tilsigtede slutanvendelser.

(15) For at forhindre køberne i at undergrave producentorganisationernes forhandlingsposition bør der indføres passende garantier for kontakter, der indgås mellem købere og medlemmer af sådanne producentorganisationer. Selv om køberne kan kontakte producentorganisationers medlemmer, bør kontakt til disse medlemmer ikke underminere producentorganisationernes mål eller koncentrationen af udbuddet og afsætningen af produkter på markedet, navnlig hvis sådanne direkte kontakter med producentorganisationers medlemmer anvendes til at omgå producentorganisationers fælles strategi.

(16) For at styrke mælkeproducenternes stilling, navnlig ved at styrke deres producentorganisationer, er det hensigtsmæssigt at tilpasse reglerne om producentorganisationernes vedtægter og udvide anvendelsen af disse regler til at omfatte producentorganisationer i mejerisektoren og derved styrke den demokratiske funktion og gennemsigtighed.

(17) Brancheorganisationerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at lette dialogen mellem aktørerne i forsyningskæden og fremme bedste praksis, markedsgennemsigtighed, stabilitet og retfærdighed i de handelsmæssige forbindelser mellem landbrugerne og køberne i hele forsyningskæden. Det er derfor hensigtsmæssigt at inkludere fremme af initiativer til medtagelse af fakultative udtryk for handelsformer såsom »fair«, »rimelig« eller udtryk, der har en tilsvarende betydning som disse udtryk, samt udtrykket »kort forsyningskæde« på listen over mål, som en anerkendt brancheorganisation kan forfølge.

(18) Visse medlemsstater kræver, at alle leverancer af landbrugsprodukter på deres område skal være omfattet af skriftlige kontrakter mellem de relevante parter. Hvis en medlemsstat ikke gør brug af denne mulighed, kan landbrugerne, producentorganisationerne eller sammenslutningerne af producentorganisationer anmode om, at der anvendes skriftlige kontrakter. På grund af deres svagere forhandlingsposition og frygten for kommercielle repressalier fra købernes side kan det imidlertid være vanskeligt for landbrugerne og deres sammenslutninger at fremsætte en sådan anmodning. For at øge tilliden, gennemsigtigheden og effektiviteten i forsyningskæden bør landbrugere, der arbejder helt i starten af forsyningskæden for landbrugsfødevarer, og deres sammenslutninger, producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer drage fordel af skriftlige kontrakter. Skriftlige kontrakter bør derfor være påkrævede, når leverancer af landbrugsprodukter foretages af landbrugere, der producerer jordbrugsprodukter, uanset om deres produktionsmetoder anvender jord eller andre vækstmedier, f.eks. i drivhuse, eller fra husdyrbrug på deres bedrifter, og når de forarbejder disse primære landbrugsprodukter. Leverancer af sådanne produkter, der foretages af landbrugssammenslutninger, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, som forarbejder eller markedsfører sådanne produkter for landbrugere, bør også være omfattet af en skriftlig kontrakt.

(19) For i højere grad at tage markedssignaler i betragtning og forbedre pristransmissionen bør medlemsstaterne kunne kræve anvendelse af skriftlige kontrakter for levering af landbrugsprodukter, herunder leverancer fra eller til andre aktører i fødevareforsyningskæden, og kræve, at køberne skal afgive skriftlige tilbud for kontrakter om levering af landbrugsprodukter.

(20) Med henblik på forenkling og reduktion af transaktionsomkostningerne bør denne forordning indeholde visse fravigelser af kravet om anvendelse af skriftlige kontrakter eller afgivelse af skriftlige tilbud om kontrakter og give medlemsstaterne mulighed for at fritage visse leverancer fra kravet om anvendelse af skriftlige kontrakter eller afgivelse af skriftlige tilbud om kontrakter. Landbrugerne og deres sammenslutninger bør dog fortsat have ret til at anmode om en skriftlig kontrakt eller et skriftligt tilbud om en kontrakt, når der ikke er en sådan forpligtelse. For at bevare producentorganisationers og kooperativers rolle med hensyn til at fremme kollektive tilgange og maksimere merværdien for deres medlemmer og derved styrke landbrugernes stilling i forsyningskæden bør en skriftlig kontrakt ikke påkræves for leverancer foretaget af medlemmer til deres producentorganisation eller kooperativ, forudsat at den pågældende producentorganisations eller det pågældende kooperativs vedtægter indeholder gennemsigtige og forudsigelige regler om pristransmission under hensyntagen til indvirkningen på landbrugernes indtjening.

(21) For at give medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til national eller regional praksis bør denne forordning gøre det muligt for medlemsstaterne at fritage produkter, som er genstand for sæsonbestemte udsving i udbud eller efterspørgsel, eller som er let fordærvelige, samt produkter, som er genstand for specifikke traditions- eller sædvanebestemte handelsmønstre, fra kravet om anvendelse af skriftlige kontrakter eller skriftlige tilbud om kontrakter. Desuden bør medlemsstaterne efter høring af de relevante repræsentanter for landbrugerne eller af de relevante brancheorganisationer have mulighed for at fritage visse andre produkter end mælk og mejeriprodukter fra forpligtelsen til at være genstand for skriftlige kontrakter, forudsat at virkningerne af forudsigelighed, gennemsigtighed og pristransmission opnås på anden vis for de pågældende produkter, eller at forpligtelsen til, at disse produkter skal være genstand for skriftlige kontrakter eller skriftlige tilbud om kontrakter, ikke vil være hensigtsmæssig eller forholdsmæssig for disse produkter af andre begrundede årsager. Denne mulighed for at fritage visse produkter fra at være genstand for skriftlige kontrakter bør også omfatte muligheden for at fritage visse produkter fra visse elementer, der er obligatoriske for sådanne skriftlige kontrakter. For at beskytte landbrugerne bør de tilfælde, hvor sådanne fritagelser kan indrømmes, specificeres klart.

(22) Kravet om anvendelse af skriftlige kontrakter for levering af landbrugsprodukter og de grundlæggende betingelser for deres anvendelse bør fastsættes på EU-plan, samtidig med at det sikres, at parternes ret til at forhandle om alle dele af deres kontrakter ikke begrænses ud over, hvad der er strengt nødvendigt. Medlemsstaterne bør dog ikke forhindres i at vedtage foranstaltninger til bekæmpelse af urimelig handelspraksis i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, som har negativ indvirkning på landbrugsbefolkningens levestandard, forudsat at sådanne foranstaltninger er hensigtsmæssige og forholdsmæssige med henblik på at sikre opnåelse af det mål, der forfølges, og er forenelige med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 ([8]), herunder dets artikel 9.

(23) For at tilskynde parterne til at nå frem til en mindelig løsning i tilfælde af tvister, der vedrører indgåelse eller revision af en skriftlig kontrakt, bør medlemsstaterne sikre, at parterne har adgang til mæglingsmekanismer eller tilsvarende mekanismer. Sådanne mekanismer vil kunne omfatte eksisterende mekanismer eller nye mekanismer, der indføres til dette formål. De vil bl.a. kunne omfatte organisationer, der repræsenterer landbrugere, brancheorganisationer, akkrediterede private mæglingstjenester eller andre uafhængige tvistbilæggelsesorganer. Disse mekanismer bør være upartiske, og det bør være frivilligt for de kontraherende parter at anvende dem. Medlemsstaterne bør informere Kommissionen om de mekanismer, der findes på deres område.

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(24) For at lette prisoverførselsmekanismernes funktion, hvis den endelige pris, der skal betales for levering af landbrugsprodukter, beregnes ved at kombinere forskellige kontraktligt fastsatte faktorer, bør disse faktorer omfatte objektive indikatorer, indekser eller beregningsmetoder, der er let forståelige for parterne. For at undgå, at landbrugerne tvinges til systematisk at sælge under deres produktionsomkostninger, bør indikatorerne, indekserne og metoderne til beregning af den endelige pris afspejle ændringer i markedsvilkårene og ændringer i de relevante elementer af produktionsomkostningerne for de leverede landbrugsprodukter, som påvirker landbrugernes indtjening.

(25) I betragtning af landbrugernes og deres organisationers sårbare forhandlingsposition, den seneste tids tilfælde af betydelig volatilitet i omkostningerne for landbrugsinput og markedspriserne samt behovet for en mere effektiv pristransmission i forsyningskæden bør kontrakter i mejerisektoren med en løbetid på mere end seks måneder og kontrakter i andre landbrugssektorer med en løbetid på mere end 12 måneder indeholde en revisionsklausul, som landbrugerne eller deres organisationer kan udløse, f.eks. i tilfælde af uforudsete omstændigheder såsom ekstreme vejrbegivenheder, udbrud af dyresygdomme, geopolitiske spændinger eller af andre årsager. En sådan klausul bør gøre det muligt for landbrugerne når som helst efter de første seks eller 12 måneder, alt efter hvad der er relevant, at anmode om en revision af kontraktens dele og gøre det muligt for dem at opsige kontrakten, hvis der ikke kan opnås enighed. Dette bør ikke berøre parternes ret til at forhandle om andre muligheder for revision af kontrakten.

(26) For at øge gennemsigtigheden i kontrakten og bidrage til en mere retfærdig handelspraksis bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve registrering af skriftlige kontrakter om levering af landbrugsprodukter.

(27) Visse vertikale og horisontale samarbejdsinitiativer vedrørende landbrugsvarer og fødevarer, som har til formål at anvende krav, der er strengere end de obligatoriske krav, kan have en positiv effekt på den fælles landbrugspolitiks mål om at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard og på målet om at sikre bæredygtig udvikling i Unionen. Sådanne initiativer bør derfor i særlige tilfælde ikke være omfattet af anvendelsen af artikel 101, stk. 1, i TEUF.

(28) I perioder med alvorlige skævheder på markederne kan bestemte kategorier af kollektive tiltag, der iværksættes af private aktører, bidrage til at stabilisere de berørte sektorer. Sådanne kollektive tiltag, der iværksættes af private aktører, kunne f.eks. bestå af tilbagetrækning fra markedet eller gratis uddeling af deres produkter, herunder ved at give dem til velgørenhedsorganisationer. Med henblik på at sikre, at private aktører har de nødvendige midler til at gennemføre disse tiltag, bør Kommissionen kunne gøre EU-midler fra landbrugsreserven tilgængelige for at støtte disse tiltag. Medlemsstaterne bør også straks kunne tildele yderligere nationale midler.

(29) I meddelelsen af 19. februar 2025 med titlen »En vision for landbrug og fødevarer« minder Kommissionen om, at husdyr er en væsentlig del af Unionens landbrugssektor, konkurrenceevne og samhørighed. Bæredygtige husdyrsystemer er afgørende for Unionens økonomi, landdistrikternes levedygtighed og bevarelsen af miljøet og landskabet. Unionens husdyrsektor er særlig sårbar over for forskellige chok og den globale konkurrence og skal opfylde høje produktionsstandarder, som ikke altid belønnes af markedet. I denne forbindelse er det såvel i EU-producenternes som forbrugernes interesse nødvendigt at anerkende den naturlige sammensætning af kød og kødprodukter. Kødrelaterede udtryk har ofte kulturel og historisk betydning. Kødrelaterede udtryk bør derfor beskyttes for at øge gennemsigtigheden på det indre marked med hensyn til fødevarers sammensætning og deres ernæringsmæssige indhold og sikre, at forbrugerne kan træffe velinformerede valg. En sådan klarhed er navnlig vigtig for forbrugere, der ønsker et specifikt ernæringsmæssigt indhold, der traditionelt forbindes med kødprodukter. Med henblik på forordning (EU) nr. 1308/2013og inden for nævnte forordnings anvendelsesområde bør »kød« derfor forstås som de spiselige dele af dyr.

(30) For så vidt angår landbrugsprodukter, der er opført på listen i bilag I til TEUF, samt fødevarer, der ikke er opført på listen i nævnte bilag, bør visse udtryk desuden være forbeholdt produkter, som er fremstillet af kød, uden at dette berører teknologiske processer anvendt i produktionen, og som ikke helt eller delvis har til formål at erstatte kød eller en kødbestanddel, eller produkter, som bærer en betegnelse, hvor disse udtryk benyttes i sammensætninger med ét eller flere ord til angivelse af de dyrearter, som et landbrugsprodukt stammer fra, uden at dette berører anvendelsen af disse udtryk i forbindelse med fiskevarer og akvakulturprodukter som defineret i lovgivningsmæssige EU-retsakter om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter. For at tage hensyn til, at der findes visse produkter, som ikke er fremstillet af kød, og hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt som følge af en konstateret langvarig anvendelse heraf, og det ikke skaber nogen form for forvirring hos forbrugeren, bør der i artikel 78, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1308/2013 tilføjes en beføjelse for Kommissionen til at udarbejde en liste over navne, som det vil være muligt at anvende alene eller i sammenhæng med andre ord, og som tager hensyn til, hvordan udtrykkene anvendes på forskellige sprog.

(31) For at gøre det muligt for sukkerroeavlerne at drage fordel af den større kontraktmæssige klarhed og for at sikre en harmoniseret kontraktmæssig ramme, samtidig med at der tages hensyn til de særlige forhold i sukkerroesektoren, bør købsvilkårene i kontrakter om levering af sukkerroer tilpasses betingelserne for anvendelse af skriftlige kontrakter inden for andre landbrugssektorer.

(32) Forordning (EU) nr. 1308/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(33) For at styrke landbrugernes stilling i fødevareforsyningskæden bør visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ([9]) ændres for så vidt angår de interventionstyper, der findes i visse sektorer. Disse ændringer har til formål at give landbrugerne et incitament i at blive eller forblive medlemmer af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, i lyset af den positive rolle, som producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer spiller med hensyn til at styrke producenternes forhandlingsposition. For at sikre en mere effektiv og målrettet støtte til producentorganisationer gennem de strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (»strategiske planer under den fælles landbrugspolitik«), bør der desuden gives mulighed for at øge Unionens finansielle støtte til driftsprogrammer i visse sektorer.

(34) I visse medlemsstater ligger værdien af produktionen af frugt og grøntsager, der afsættes af producentorganisationer, sammenholdt med den samlede værdi af frugt- og grøntsagsproduktionen fortsat langt under EU-gennemsnittet. Blandt de finansielle incitamenter, der er til rådighed, kan medlemsstaterne allerede yde national finansiel støtte i henhold til artikel 53 i forordning (EU) 2021/2115 til producentorganisationer beliggende i visse områder, hvor organiseringsgraden for producenterne ligger betydeligt under EU-gennemsnittet. Med henblik på styrkelse af konkurrenceevnen, styrkelse af landbrugernes stilling i værdikæden og oprettelse af nye producentorganisationer bør der ydes et finansielt incitament bestående af en forhøjelse på 10 % af den finansielle støtte fra Unionen til producentorganisationer i medlemsstater, hvor organiseringsgraden for producenterne er under 10 % i tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af det relevante driftsprogram.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

(35) Med henblik på at lette generationsskiftet i landbrugssektoren og tilskynde nye producenter til at tilslutte sig producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren og i andre sektorer som omhandlet i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115 bør der gives et incitament til unge landbrugere og nye landbrugere, der tilslutter sig en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013. Navnlig bør det være muligt at forhøje Unionens finansielle støtte til udgifter i forbindelse med investeringer, der foretages hos unge landbrugere eller nye landbrugere, der for første gang tilslutter sig en anerkendt producentorganisation, med 20 procentpoint.

(36) I lyset af de seneste års gentagne ugunstige klimabegivenheder, naturkatastrofer, plantesygdomme og skadegørerangreb har det vist sig at være nyttigt for producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer at kunne omdirigere midler, herunder finansiel støtte fra Unionen inden for driftsfonden, til interventioner, der er nødvendige for at håndtere konsekvenserne af sådanne hændelser. Det er derfor nødvendigt at fastsætte mulighed for på visse betingelser at forhøje den finansielle støtte fra Unionen, der er fastsat i artikel 52, stk. 1, artikel 62, artikel 65, stk. 1, og artikel 68 i forordning (EU) 2021/2115, fra 50 % til 70 % af de faktisk afholdte udgifter.

(37) For at støtte oprettelsen af interventionstyper inden for de øvrige sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra f), i forordning (EU) 2021/2115, bør medlemsstaterne fra den 1. januar 2025 gives yderligere fleksibilitet for at tilpasse fordelingen af midler til disse sektorer. Medlemsstaterne bør derfor kunne anvende op til 6 % af deres tildelinger til direkte betalinger, efter at de har vurderet konsekvenserne for indkomststøtteniveauet.

(38) Forordning (EU) 2021/2115 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(39) For at sikre, at EU-midler fra landbrugsreserven kan stilles til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at støtte private aktørers kollektive tiltag i perioder med alvorlige skævheder på markederne, bør muligheden for at anvende landbrugsreserven udvides til at omfatte støtte til kollektive tiltag, når Kommissionen beslutter, at konkurrencereglerne ikke finder anvendelse på disse tiltag.

(40) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 ([10]) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(41) For at give markedsaktørerne den nødvendige tid til at tilpasse sig og gøre det muligt for Kommissionen at vurdere eksisterende nationale ordninger og national praksis bør anvendelsen af reglerne for de betingelser, på hvilke de fakultative udtryk »fair« og »rimelig« og udtryk, der har en tilsvarende betydning som disse udtryk, samt udtrykket »korte forsyningskæder« forbeholdes, udskydes indtil to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. For at give aktørerne mulighed for at tilpasse deres kontraktforhold til de nye regler om skriftlige kontrakter og give producentorganisationer i mælkesektoren mulighed for at tilpasse deres vedtægter bør anvendelsen af disse regler ligeledes udskydes indtil to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. For at give markedsaktørerne mulighed for at tilpasse sig og justere deres markedsføringsstrategier bør anvendelsen af de definitioner og betegnelser, der er forbeholdt kød og kødprodukter, desuden udskydes indtil tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden. Produkter, der er produceret eller importeret i overensstemmelse med de regler, der gælder før den dato, på hvilken de nye regler begynder at finde anvendelse, bør imidlertid fortsat kunne markedsføres i en periode på højst seks år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden eller indtil den dato, hvor lagrene er opbrugt, alt efter hvad der indtræffer først —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj).

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013

I forordning (EU) nr. 1308/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 75, stk. 3, litra j), affattes således:

»j) produktionsstedet og/eller oprindelsen«.

2) I artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) alle sektorer, hvor der produceres spiselige dele af dyr, og navnlig oksekøds-, svinekøds-, fårekøds-, gedekøds- og fjerkrækødssektorerne«.

ii) Litra d) udgår.

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår bilag VII, del Ia, punkt 3, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at supplere denne forordning ved indrømmelse af fravigelser, der gør det muligt at anvende betegnelser, der er forbeholdt produkter fremstillet af kød, for andre produkter, hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt som følge af en konstateret langvarig anvendelse heraf og ikke skaber nogen form for forvirring hos forbrugeren.«

3) I del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 1, indsættes følgende underafdeling:

»Underafdeling 3a

Anvendelse af fakultative udtryk for produkter i alle sektorer, der er opført på listen i artikel 1, stk. 2

Artikel 88a

Fakultative udtryk for handelsformer

1. Udtrykket »fair« eller »rimelig« eller udtryk, der har en tilsvarende betydning som disse udtryk, må kun anvendes alene eller kombineret med andre udtryk på mærkningen af, i præsentationen af, i reklamemateriale for eller i handelsdokumenter vedrørende et produkt fra de sektorer, der er opført på listen i artikel 1, stk. 2, og som markedsføres, forudsat at disse udtryk benyttes til at oplyse købere om eksisterende former for organisering af produktionen, distributionen eller markedsføringen, der som minimum har til formål at sikre følgende:

a) stabilitet, herunder ved hjælp af kontrakterne mellem producenterne og køberne, gennemsigtighed i forholdene mellem landbrugerne og køberne i hele forsyningskæden og gennemsigtighed i oplysningerne om de deltagende landbrugere

b) en pris for deres produkter, som de deltagende landbrugere anser for rimelig og rentabel, og

c) kollektive initiativer, som forfølger ét eller flere af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling, og som navnlig bidrager til udviklingen af landdistrikterne, navnlig ved at fremme demokratisk forvaltet kollektiv organisering af landbrugerne.

Med henblik på første afsnits litra b) kan prisen tage hensyn til relevante tilgængelige data om produktionsomkostninger.

2. Udtrykket »kort forsyningskæde« kan anvendes alene eller kombineret med andre udtryk på mærkningen af, i præsentationen af, i reklamemateriale for eller i handelsdokumenter vedrørende et produkt fra de sektorer, der er opført på listen i artikel 1, stk. 2, og som markedsføres, forudsat at forbrugerne let kan identificere de deltagende landbrugeres bedrifter, hvor råvaren blev produceret, og at udtrykket benyttes til at oplyse købere om eksisterende former for organisering af produktionen, distributionen eller markedsføringen, der sikrer følgende:

a) en direkte forbindelse mellem landbrugeren og produktets endelige forbruger med ét mellemliggende handelsled, hvis det er relevant, eller

b) en tæt forbindelse mellem landbrugeren og produktets endelige forbruger, idet der er et begrænset antal mellemliggende handelsled, og de mellemliggende handelsled og produktets endelige forbruger er i geografisk nærhed af hinanden.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 227 med henblik på at ændre denne forordning ved til nærværende artikels stk. 1 at tilføje udtryk, som svarer til udtrykket »fair« eller »rimelig«, når sådanne tilsvarende udtryk anvendes på markedet for at oplyse købere om de handelsformer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte yderligere regler eller specificere betingelser for anvendelse af nærværende artikels stk. 1 og 2 under hensyntagen til relevante internationale standarder og tilhørende kvalitetscertificeringsordninger.

4. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde nationale regler om betingelser ud over dem, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), og i stk. 2, litra a) og b), for anvendelsen af de udtryk, der er omhandlet i nævnte stykker. Sådanne regler må ikke forbyde, begrænse eller forhindre anvendelsen af de udtryk, der er omhandlet i nævnte stykker, for produkter, der på lovlig vis produceres og markedsføres i en anden medlemsstat på de betingelser, der er omhandlet i nævnte stykker.

5. Denne artikel berører ikke de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1169/2011.«

4) Artikel 148 affattes således:

»*Artikel 148*

Kontraktforhold i mælke- og mejerisektoren

1. Leverancer i Unionen af mælk og mejeriprodukter fra landbrugere, herunder landbrugssammenslutninger, eller fra producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer til forarbejdningsvirksomheder, virksomheder, der indsamler mælk, distributører eller detailhandlere skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem disse parter.

Forpligtelsen omhandlet i første afsnit finder kun anvendelse på følgende:

a) landbrugere, der producerer rå mælk på deres bedrifter eller forarbejder den rå mælk, der produceres på deres bedrifter, til mælk og mejeriprodukter

b) landbrugssammenslutninger, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der forarbejder eller markedsfører produkter som omhandlet i litra a).

En sådan skriftlig kontrakt skal opfylde betingelserne i stk. 4 og 8.

Efter høring af de relevante repræsentanter for landbrugerne eller de brancheorganisationer, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 163, stk. 1, kan medlemsstaterne beslutte, at medtagelsen af indikatorer, indekser eller metoder til beregning af den endelige pris, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra c), nr. i), andet led, ikke er obligatorisk, og at leveringen ikke er omfattet af kravene i nærværende artikels stk. 4, litra c), nr. iii), for så vidt angår en revisionsklausul, hvis virkningerne af forudsigelighed, gennemsigtighed og pristransmission kan opnås på anden vis for den pågældende mælk eller de pågældende mejeriprodukter, eller at forpligtelsen til at medtage de elementer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra c), nr. i), andet led, og i nærværende artikels stk. 4, litra c), nr. iii), for så vidt angår en revisionsklausul vil være uhensigtsmæssig eller uforholdsmæssig for disse produkter af andre begrundede årsager.

I denne artikel forstås ved en »virksomhed, der indsamler mælk«: en virksomhed, der transporterer rå mælk fra en landbruger eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, til en virksomhed, der forarbejder rå mælk, eller en anden virksomhed, der indsamler mælk, hvor ejendomsretten til den rå mælk i hvert tilfælde overdrages.

2. Medlemsstaterne kan også beslutte, at:

a) leveringen af mælk og mejeriprodukter fra eller til aktører, der ikke er omfattet af stk. 1, skal være omfattet af en skriftlig kontrakt

b) et skriftligt tilbud om en kontrakt om levering af mælk og mejeriprodukter er obligatorisk.

Med hensyn til skriftlige tilbud om kontrakter som omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), kan den pågældende medlemsstat beslutte, at et sådant tilbud enten skal fremsættes af de første opkøbere af mælk og mejeriprodukter eller af landbrugeren, herunder en landbrugssammenslutning, eller af en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer.

Kontrakter som omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a) eller tilbud om kontrakter som omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), skal opfylde kravene i stk. 4 og 8.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kontraherende parter har adgang til mæglingsmekanismer eller tilsvarende mekanismer, herunder eksisterende mekanismer. Sådanne mekanismer skal være frivillige for de kontraherende parter og upartiske for at omfatte de tilfælde, hvor der ikke er nogen gensidigt acceptabel kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2, eller, hvor der er en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2, til revision af denne kontrakt. Disse mekanismer kan omfatte repræsentanter for landbrugsorganisationer.

Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om de mekanismer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, og som er tilgængelige på deres område.

4. Kontrakten eller tilbuddet om en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2 skal:

a) indgås før leveringen

b) foreligge skriftligt, herunder i elektronisk form, og

c) navnlig indeholde følgende oplysninger:

i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:

— er fast og fastsat i kontrakten, eller

— beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som omfatter objektive indikatorer, indekser eller metoder til beregning af den endelige pris, der er let tilgængelige og forståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene og ændringer i de relevante elementer af produktionsomkostningerne, som påvirker landbrugernes indtjening, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af den leverede mælk eller de leverede mejeriprodukter; med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer, som kan offentliggøres online til brug i kontrakter i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktionen og fødevareforsyningskæden eller under hensyntagen til objektive data fra kilder såsom brancheorganisationer, EU-Observationscentret for Landbrugsfødevarekæden (AFCO) eller andre relevante tilgængelige objektive data; kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer

ii) den mængde rå mælk eller kvaliteten og mængden af mælk eller mejeriprodukter, der skal leveres, og tidspunktet for sådanne leverancer

iii) kontraktens varighed, som kan være tidsbegrænset eller tidsubegrænset med en opsigelsesbestemmelse, og, i tilfælde af en kontrakt med en minimumsvarighed på over seks måneder, en revisionsklausul, som kan udløses af landbrugeren, herunder en landbrugssammenslutning, eller af en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer

iv) oplysninger om betalingsperioder og -procedurer, herunder anvendelse af eventuelle nedsættelser, der er aftalt mellem parterne

v) ordninger om indsamling eller levering af mælken eller mejeriprodukter, og

vi) bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.

5. Uanset stk. 1 og 2 kræves der ikke en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud i følgende tilfælde:

a) den pågældende mælk eller de pågældende mejeriprodukter leveres af et medlem af en producentorganisation eller et kooperativ til den producentsammenslutning eller det kooperativ, som vedkommende er medlem af, forudsat at producentsammenslutningens eller kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til disse vedtægter, indeholder gennemsigtige og demokratisk vedtagne bestemmelser, som er bekendtgjort på forhånd, metoder til fastsættelse af prisen på den mælk eller de mejeriprodukter, som leveres af disse medlemmer, idet der tages hensyn til indvirkningen på landbrugernes indtjening, og betalingsfrister og -procedurer

b) leveringen er gratis eller sker i forbindelse med bortskaffelse af mælk eller mejeriprodukter, som ikke længere er egnet til salg.

6. Medlemsstaterne kan beslutte, at en skriftlig kontrakt eller et skriftligt tilbud om en kontrakt ikke kræves i ét eller flere af følgende tilfælde:

a) den første opkøber af mælken eller mejeriprodukterne er en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed som omhandlet i henstilling 2003/361/EF

b) den samlede værdi af den eller de leverancer, som parterne er blevet enige om, overstiger ikke et maksimumsbeløb, som skal fastsættes af den pågældende medlemsstat, og som ikke må være højere end 10 000 EUR

c) indgåelsen af kontrakten og betalingen for mælken eller mejeriprodukterne finder sted på leveringstidspunktet

d) leveringen vedrører mælk og mejeriprodukter, som er genstand for sæsonbestemte udsving i udbud eller efterspørgsel, eller som er let fordærvelige, eller

e) leveringen vedrører mælk eller mejeriprodukter, som er genstand for traditions- eller sædvanebestemte handelsmønstre.

7. Hvis der i henhold til stk. 5, litra b), eller stk. 6 ikke kræves en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud, kan landbrugeren, herunder en landbrugssammenslutning, eller en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer kræve, at enhver levering af mælk eller mejeriprodukter til en forarbejdningsvirksomhed, en distributør, en detailhandler eller en virksomhed, der indsamler mælk, er omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne eller et skriftligt kontrakttilbud. En sådan kontrakt eller et sådant kontrakttilbud skal opfylde kravene i stk. 4 og stk. 8, første afsnit.

8. Alle elementer i de kontrakter om levering af mælk eller mejeriprodukter, som indgås mellem landbrugere, herunder landbrugssammenslutninger, eller producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer og virksomheder, der indsamler mælk, forarbejdningsvirksomheder, distributører eller detailhandlere, herunder de elementer og bestanddele heraf, der er omhandlet i stk. 4, litra c), og bestanddele heraf, forhandles frit mellem parterne.

Medlemsstaterne kan fastsætte én eller flere af følgende regler:

a) for så vidt angår de skriftlige kontrakter, der er omhandlet i stk. 1:

   i) en forpligtelse for parterne om at nå til enighed om et forhold mellem en given mængde mælk eller mejeriprodukter, der leveres, og den pris, der skal betales for leveringen

   ii) en minimumsvarighed, som skal være på mindst seks måneder og ikke må hæmme det indre markeds funktion

b) for så vidt angår de skriftlige tilbud om kontrakter omhandlet i stk. 2, første afsnit, litra b), en forpligtelse til, at det skriftlige tilbud om en kontrakt skal omfatte en minimumsvarighed for kontrakten, som fastsættes ved national ret, men som skal være på mindst seks måneder, og som ikke må hæmme det indre markeds funktion.

   Landbrugere, herunder landbrugssammenslutninger, eller producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer kan skriftligt afvise den minimumsvarighed, som medlemsstaterne fastsætter i henhold til andet afsnit.

9. Medlemsstaterne kan kræve, at køberen af mælk eller mejeriprodukter registrerer de i stk. 1 omhandlede skriftlige kontrakter om leveringen af den pågældende mælk eller de pågældende mejeriprodukter fra landbrugeren, herunder en landbrugssammenslutning, eller fra en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer til en virksomhed, der indsamler mælk, en forarbejdningsvirksomhed, en distributør eller en detailhandler på deres område.

10. Medlemsstater, der gør brug af mulighederne i stk. 1, 2, 6, 8 og 9, giver Kommissionen meddelelse om, hvordan disse muligheder anvendes.

11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af denne artikels stk. 4 og 5, og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til denne artikels stk. 10. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

5) Artikel 149, stk. 2, litra c), affattes således:

»c) såfremt samtlige følgende betingelser er opfyldt for en bestemt producentorganisation:

i) at den mængde rå mælk, der er omfattet af sådanne forhandlinger, ikke overstiger 7 % af den samlede EU-produktion

ii) at den mængde rå mælk, der er omfattet af forhandlingerne, og som produceres i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 36 % af den samlede nationale produktion i denne medlemsstat, og

iii) at den mængde rå mælk, der er omfattet af forhandlingerne, og som leveres i en bestemt medlemsstat, ikke overstiger 36 % af den samlede nationale produktion i denne medlemsstat«.

6) I artikel 152 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) der består af producenter fra en specifik sektor, der er opført på listen i artikel 1, stk. 2, og kontrolleres af tilsluttede landbrugere, der producerer landbrugsprodukter fra jordbrug eller fra husdyrbrug, i overensstemmelse med artikel 153, stk. 2, litra c); en anerkendelse kan gives for én eller flere af de specifikke sektorer, der er opført på listen i artikel 1, stk. 2, forudsat at producentorganisationen opfylder betingelserne for anerkendelse for dem alle

Medlemsstaterne kan beslutte, at den kontrol, der foretages af tilsluttede landbrugere, jf. nærværende litra kan foretages af sammenslutninger af landbrugere, der producerer landbrugsprodukter fra jordbrug eller husdyrbrug, forudsat at disse sammenslutninger kontrolleres af disse landbrugere.«

ii) Litra b), indledningen, affattes således:

»b) der er oprettet på initiativ af landbrugere, der producerer landbrugsprodukter fra jordbrug eller fra husdyrbrug, og som udfører mindst én af følgende aktiviteter:«.

iii) Litra c), nr. vi), affattes således:

»vi) at fremme og yde teknisk bistand til anvendelse af produktionsnormer, forbedring af produktkvalitet, udvikling af produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse, beskyttet geografisk betegnelse eller med et nationalt kvalitetsmærke og gennemføre initiativer til fremme af korte forsyningskæder eller brugen af de fakultative udtryk i artikel 88a«.

b) I stk. 1a affattes første afsnit således:

»1a. Uanset artikel 101, stk. 1, i TEUF kan en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til nærværende artikels stk. 1, eller en producentorganisation, herunder et kooperativ eller enhver anden tilsvarende retlig form, der anerkendes i henhold til national ret, og som har ansøgt om anerkendelse og endnu ikke er blevet anerkendt af en medlemsstat som en producentorganisation, forudsat at den opfylder kravene i nærværende artikels stk. 1 og i denne forordnings artikel 154, planlægge produktionen, optimere produktionsomkostningerne, markedsføre og forhandle kontrakter om levering af landbrugsprodukter på vegne af sine medlemmer for hele deres samlede produktion eller en del heraf. En sådan producentorganisation kan gøre brug af denne fravigelse inden for den periode, der er fastsat i denne forordnings artikel 154, stk. 4, litra a), eller, hvis medlemsstaten ikke har truffet afgørelse om ansøgningen om anerkendelse ved udløbet af denne periode, inden for perioden på fem år fra datoen for indgivelse af ansøgningen om anerkendelse, medmindre den pågældende medlemsstat har besluttet at nægte anerkendelsen.«

c) I stk. 1b indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Hvis en sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 156, stk. 1, ikke opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 1a, andet afsnit, litra a) og b), men dens medlemmer opfylder disse betingelser, kan den også udføre aktiviteterne i nærværende artikels stk. 1a, første afsnit, forudsat at:

a) dens medlemmer er blevet anerkendt i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1

b) dens medlemmer ikke er medlemmer af en anden anerkendt sammenslutning af producentorganisationer for så vidt angår de produkter, der er omfattet af aktiviteterne omhandlet i nærværende artikels stk. 1a, første afsnit, og

c) mængden af det produkt, der er omfattet af aktiviteterne i nærværende artikels stk. 1a, første afsnit, ikke overstiger 36 % af den pågældende medlemsstats samlede nationale produktion af dette produkt.«

7) I artikel 153 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) kun at være medlem af én producentorganisation for et givet produkt fra bedriften, hvis et givet produkt henviser til produkter, der er tilstrækkeligt forskellige, navnlig på grundlag af deres egenskaber eller tilsigtede slutanvendelse

Medlemsstaterne kan dog i behørigt begrundede tilfælde fravige dette krav, hvor de tilsluttede producenter ejer to forskellige produktionsenheder beliggende i forskellige geografiske områder.«

b) Stk. 2, litra c), affattes således:

»c) regler, der sikrer, at de tilsluttede landbrugere, der producerer landbrugsprodukter fra jordbrug eller fra husdyrbrug, kan føre demokratisk kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger samt dens regnskaber og budgetter.«

c) Stk. 2a affattes således:

»2a. En producentorganisations vedtægter kan give medlemmer mulighed for at være i direkte kontakt med købere, forudsat at denne direkte kontakt ikke bringer de mål, producentorganisationen forfølger, herunder producentorganisationens koncentration af udbud og afsætning af produkter på markedet i fare. Koncentrationen af udbud og afsætningen af produkter på markedet anses for at være sikret, hvis de væsentlige salgselementer såsom pris, kvalitet og mængde forhandles og fastsættes af producentorganisationen. Vedtægterne for en producentorganisation, der tillader direkte kontakt mellem medlemmer og købere, kan indeholde interne kontrol- og forebyggelsesmekanismer for at sikre, at en sådan kontakt ikke har en negativ indvirkning på producentorganisationens mål, herunder koncentrationen af udbud.«

d) Stk. 3 udgår.

8) I artikel 157, stk. 1, litra c), tilføjes følgende nummer:

»xvii) fremme af anvendelsen af de fakultative udtryk, der er omhandlet i artikel 88a.«

9) Artikel 168 affattes således:

»*Artikel 168*

Kontraktforhold

1. Leverancer i Unionen af landbrugsprodukter fra en sektor, bortset fra mælk og mejeriprodukter og sukker, der er opført på listen i artikel 1, stk. 2, fra landbrugere, herunder landbrugssammenslutninger, eller fra producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer til forarbejdningsvirksomheder, distributører eller detailhandlere skal være omfattet af en skriftlig kontrakt mellem de relevante parter.

Forpligtelsen i første afsnit finder kun anvendelse på følgende:

a) landbrugere, der producerer landbrugsprodukter fra jordbrug eller fra husdyrbrug eller forarbejder sådanne produkter, som er produceret på deres bedrifter, eller

b) landbrugssammenslutninger, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der forarbejder eller markedsfører produkter som omhandlet i litra a).

En sådan skriftlig kontrakt skal opfylde betingelserne i stk. 4 og 8.

2. Medlemsstaterne kan også beslutte, at:

a) leveringen af landbrugsprodukter fra eller til aktører, der ikke er omfattet af stk. 1, skal være omfattet af en skriftlig kontrakt

b) et skriftligt tilbud om en kontrakt om levering af landbrugsprodukter er obligatorisk.

Med hensyn til skriftlige tilbud om kontrakter som omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), kan den pågældende medlemsstat beslutte, at et sådant tilbud enten skal fremsættes af de første opkøbere af landbrugsprodukter eller af landbrugeren, herunder en landbrugssammenslutning, eller af en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer.

Kontrakter som omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), eller tilbud om kontrakter som omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), skal opfylde kravene i stk. 4 og 8.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kontraherende parter har adgang til mæglingsmekanismer eller tilsvarende mekanismer, herunder eksisterende mekanismer. Sådanne mekanismer skal være frivillige for de kontraherende parter og upartiske for at omfatte de tilfælde, hvor der ikke er nogen gensidigt acceptabel kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2, eller, hvor der er en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2, til revision af denne kontrakt. Disse mekanismer kan omfatte repræsentanter for landbrugsorganisationer.

Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om de mekanismer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, og som er tilgængelige på deres område.

4. Kontrakten eller tilbuddet om en kontrakt som omhandlet i stk. 1 og 2 skal:

a) indgås før leveringen

b) foreligge skriftligt, herunder i elektronisk form, og

c) navnlig indeholde følgende oplysninger:

i) den pris, der skal betales for leveringen, og som:

— er fast og fastsat i kontrakten, eller

— beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som omfatter objektive indikatorer, indekser eller metoder til beregning af den endelige pris, der er let tilgængelige og forståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene og ændringer i de relevante elementer af produktionsomkostningerne, som påvirker landbrugernes indtjening, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af de leverede landbrugsprodukter; med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer, som kan offentliggøres online til brug i kontrakter i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktionen og fødevareforsyningskæden eller under hensyntagen til objektive data fra kilder såsom brancheorganisationer, EU-Observationscentret for Landbrugsfødevarekæden (AFCO) eller andre relevante tilgængelige objektive data; kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer

ii) mængden og kvaliteten af de pågældende landbrugsprodukter, der kan eller skal leveres, og tidspunktet for sådanne leverancer

iii) kontraktens varighed, som kan være tidsbegrænset eller tidsubegrænset med en opsigelsesbestemmelse, og, i tilfælde af kontrakter med en minimumsvarighed på over 12 måneder, en revisionsklausul, som kan udløses af landbrugeren, herunder en landbrugssammenslutning, eller af en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer.

iv) oplysninger om betalingsperioder og -procedurer, herunder anvendelse af eventuelle nedsættelser, der er aftalt mellem parterne

v) ordninger for indsamling eller levering af landbrugsprodukter, og

vi) bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.

5. Uanset stk. 1 og 2 kræves der ikke en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud i følgende tilfælde:

a) de pågældende landbrugsprodukter leveres af et medlem af en producentorganisation eller et kooperativ til den producentsammenslutning eller det kooperativ, som vedkommende er medlem af, forudsat at producentsammenslutningens eller kooperativets vedtægter eller de regler og afgørelser, der er fastsat i eller truffet i henhold til disse vedtægter, indeholder gennemsigtige og demokratisk vedtagne bestemmelser, som er bekendtgjort på forhånd, metoder til fastsættelse af prisen på de produkter, som leveres af disse medlemmer, idet der tages hensyn til indvirkningen på landbrugernes indtjening, og betalingsfrister og -procedurer

b) leveringen er gratis eller sker i forbindelse med bortskaffelse af produkter, som ikke længere er egnet til salg.

6. Medlemsstaterne kan beslutte, at en skriftlig kontrakt eller et skriftligt tilbud om en kontrakt ikke kræves i ét eller flere af følgende tilfælde:

a) den første opkøber af landbrugsprodukter er en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed som omhandlet i henstilling 2003/361/EF

b) den samlede værdi af den eller de leverancer, som parterne er blevet enige om, overstiger ikke et maksimumsbeløb, som skal fastsættes af den pågældende medlemsstat, og som ikke må være højere end 10 000 EUR

c) leveringen af og betalingen for landbrugsprodukterne finder sted samtidigt eller senest inden for tre arbejdsdage af begrundede årsager

d) leveringen vedrører landbrugsprodukter, som er genstand for sæsonbestemte udsving i udbud eller efterspørgsel, eller som er let fordærvelige

e) leveringen vedrører landbrugsprodukter, som er genstand for traditions- eller sædvanebestemte handelsmønstre.

f) leveringen vedrører landbrugsprodukter, for hvilke medlemsstaten efter høring af de relevante repræsentanter for landbrugerne eller af de brancheorganisationer, der er anerkendt for de relevante sektorer i overensstemmelse med artikel 158, stk. 1, finder, at de virkninger af forudsigelighed, gennemsigtighed og pristransmission, der søges opnået med nærværende artikels stk. 1 og 4, er opnået for de pågældende produkter, eller at forpligtelsen til at have skriftlige kontrakter eller skriftlige tilbud om kontrakter ikke ville være hensigtsmæssig eller forholdsmæssig for disse produkter af andre begrundede årsager.

7. Hvis der i henhold til stk. 5, litra b), eller stk. 6 ikke kræves en skriftlig kontrakt eller et skriftligt kontrakttilbud, kan en landbruger, herunder en landbrugssammenslutning, eller en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer kræve, at enhver levering af landbrugsprodukter til en forarbejdningsvirksomhed, distributør eller detailhandler er omfattet af en skriftlig kontrakt mellem parterne eller af et skriftligt kontrakttilbud. En sådan kontrakt eller et sådant kontrakttilbud skal opfylde kravene i stk. 4 og stk. 8, første afsnit.

8. Alle elementer i de kontrakter om levering af landbrugsprodukter, som indgås mellem landbrugere, herunder landbrugssammenslutninger, eller producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer og forarbejdningsvirksomheder, distributører eller detailhandlere, herunder de elementer og bestanddele heraf, der er omhandlet i stk. 4, litra c), forhandles frit mellem parterne.

Medlemsstaterne kan fastsætte én eller flere af følgende regler:

a) for så vidt angår de skriftlige kontrakter, der er omhandlet i stk. 1:

   i) en forpligtelse for parterne om at nå til enighed om et forhold mellem en given mængde landbrugsprodukter, der leveres, og den pris, der skal betales for leveringen

   ii) en minimumsvarighed, som skal være på mindst seks måneder og ikke må hæmme det indre markeds funktion

b) for så vidt angår de skriftlige tilbud om kontrakter omhandlet i stk. 2, første afsnit, litra b), en forpligtelse til, at det skriftlige tilbud om en kontrakt skal omfatte en minimumsvarighed for kontrakten, som fastsættes ved national ret, men som skal være på mindst seks måneder, og som ikke må hæmme det indre markeds funktion.

Landbrugere, herunder landbrugssammenslutninger, eller producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer kan skriftligt afvise den minimumsvarighed, som medlemsstaterne fastsætter i henhold til andet afsnit.

9. Medlemsstaterne kan kræve, at køberen af landbrugsprodukter registrerer de i stk. 1 omhandlede skriftlige kontrakter om levering af de pågældende landbrugsprodukter fra landbrugeren, herunder en landbrugssammenslutning, eller fra en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer til en forarbejdningsvirksomhed, en distributør eller en detailhandler på deres område.

10. Medlemsstater, der gør brug af mulighederne i stk. 2, 6, 8 og 9, giver Kommissionen meddelelse om, hvordan disse muligheder anvendes.

11. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om foranstaltninger, der er nødvendige for en ensartet anvendelse af denne artikels stk. 4 og 5, og foranstaltninger vedrørende de meddelelser, som medlemsstaterne skal give i henhold til denne artikels stk. 10. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

10) I artikel 210a foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) miljømål, herunder modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, bæredygtig anvendelse og beskyttelse af landskaber, vand og jord, herunder gennem vandingsanlæg, overgang til en cirkulær økonomi, herunder mindskelse af madspild og genanvendelse af næringsstoffer i husdyrgødning til organisk gødning eller energiproduktion, og forebyggelse og bekæmpelse af forurening samt beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer«

ii) Følgende litraer tilføjes:

»d) støtte til den økonomiske levedygtighed for små bedrifter, der overvejende er afhængige af arbejde udført af familie med et standard output som defineret i artikel 2, nr. 8), i Rådets forordning (EF) nr. 1217/2009 (*), som ikke må overstige 100 000 EUR

e) tiltrækning af og støtte til unge producenter af landbrugsprodukter, eller

f) forbedring af arbejds- og sikkerhedsforholdene i forbindelse med landbrugs- eller forarbejdningsaktiviteter.

(*) Rådets forordning (EF) nr. 1217/2009 af 30. november 2009 om oprettelse af datanettet for bedriftsbæredygtighed (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 27. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1217/oj).«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Fra den 8. december 2023 kan de producenter, der er omhandlet i stk. 1, anmode Kommissionen om en udtalelse vedrørende, hvorvidt de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, er forenelige med denne artikel, når det drejer sig om gennemførelsen af bæredygtighedsstandarder, som har til formål at bidrage til at nå ét eller flere af de mål, der er fastsat i stk. 3, litra a), b) og c).

Fra den 19. august 2028 kan de producenter, der er omhandlet i stk. 1, anmode Kommissionen om en udtalelse vedrørende, hvorvidt de aftaler, afgørelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i stk. 1, er forenelige med denne artikel, når det drejer sig om gennemførelsen af bæredygtighedsstandarder, som har til formål at bidrage til at nå ét eller flere af de mål, der er fastsat i stk. 3, litra d), e) og f).

Kommissionen sender ansøgeren sin udtalelse inden for fire måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmodning.

Hvis Kommissionen på et hvilket som helst tidspunkt efter at have udstedt en udtalelse finder, at betingelserne i denne artikels stk. 1, 3 og 7 ikke længere er opfyldt, erklærer den, at artikel 101, stk. 1, i TEUF fremover skal finde anvendelse på den pågældende aftale, afgørelse eller samordnede praksis, og underretter producenterne herom.

Kommissionen kan ændre indholdet af en udtalelse på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat, navnlig hvis ansøgeren har afgivet urigtige oplysninger eller har misbrugt udtalelsen.«

11) Artikel 222, stk. 1, affattes således:

»1. I perioder med alvorlige skævheder på markederne kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med den hensigt, at artikel 101, stk. 1, i TEUF ikke finder anvendelse på aftaler og vedtagelser mellem landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af sådanne sammenslutninger eller anerkendte producentorganisationer, sammenslutninger af anerkendte producentorganisationer og anerkendte brancheorganisationer inden for en af de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, nævnte sektorer, under forudsætning af at sådanne aftaler og vedtagelser ikke underminerer et velfungerende indre marked, ene og alene har til formål at stabilisere den berørte sektor og henhører under én eller flere af følgende kategorier:

a) tilbagetrækning fra markedet eller gratis uddeling af deres produkter

b) omdannelse og forarbejdning

c) oplagring hos private aktører

d) fælles salgsfremmende foranstaltninger

e) aftaler om kvalitetskrav

f) fælles indkøb af rå- og hjælpestoffer, der er nødvendige for at bekæmpe spredning af skadedyr og dyre- og plantesygdomme i Unionen, eller af rå- og hjælpestoffer, der er nødvendige for at håndtere virkningerne af naturkatastrofer i Unionen

g) midlertidig planlægning af produktion under hensyntagen til produktionscyklussens særlige karakter.

Hvis Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med dette stykkes første afsnit, kan den beslutte at stille EU-støtte fra den landbrugsreserve, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2021/2116, til rådighed for de berørte medlemsstater. Denne finansielle støtte skal stille de midler til rådighed, som er nødvendige for, at de berørte aktører straks kan gennemføre disse aftaler og afgørelser.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer anvendelsesområdet for fravigelsen i nærværende stykkes første afsnit, og, med forbehold af stk. 3, fravigelsens anvendelsesperiode og i givet fald det beløb, som tildeles fra landbrugsreserven til den berørte medlemsstat i henhold til nærværende stykkes andet afsnit.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 229, stk. 2.«

12) Artikel 222a, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen kan beslutte, hvilke af de landbrugssektorer, der er opført på listen i artikel 1, stk. 2, der skal oprettes EU-markedsobservatorier for. Kommissionen kan specifikt skelne mellem økologisk og ikkeøkologisk produktion inden for disse observatorier.«

13) I bilag VII indsættes følgende del:

»DEL Ia

Betegnelser for kød og kødprodukter

1. I denne del forstås ved »kød« de spiselige dele af et dyr, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

2. I denne del forstås ved »kødprodukter«: produkter, der hidrører fra kød, idet der dog kan tilsættes stoffer, som er nødvendige for fremstillingen heraf, under forudsætning af at disse stoffer ikke anvendes med henblik på helt eller delvis at erstatte en kødbestanddel. Dette berører ikke anvendelsen af udtrykket »kød« om de produkter, der er omfattet af EU-retten om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter.

3. For så vidt angår produkter, der er opført på listen i bilag I til TEUF, samt fødevarer, der ikke er opført på listen i nævnte bilag, med undtagelse af de produkter, der er omfattet af EU-retten om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, og andre produkter, der er opført på listen i en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 78, stk. 3, andet afsnit, er udtrykket »kød« og følgende udtryk forbeholdt kødprodukter og produkter, der bærer en betegnelse, hvori følgende udtryk benyttes i sammensætninger med ét eller flere ord til angivelse af den dyreart, som et landbrugsprodukt stammer fra, i alle afsætningsled:

a) oksekød

b) kalvekød

c) svinekød

d) fjerkræ

e) kylling

f) kalkun

g) and

h) gås

i) lam

j) fårekød

k) får

l) ged

m) underlår

n) mørbrad

o) højreb

p) slag

q) kam

r) ribben

s) bov

t) skank

u) kotelet

v) vinge

w) bryst

x) overlår

y) spidsbryst

z) ribeye

aa) T-bone

ab) tyksteg

ac) bacon

ad) steak

ae) lever.

4. Navnlig må udtrykket »kød« og de udtryk, der er opført på listen i denne dels punkt 3, ikke anvendes til at betegne fødevarer bestående af, isoleret fra eller fremstillet af cellekultur eller vævskultur stammende fra dyr, planter, mikroorganismer, svampe eller alger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 (*).

5. Betegnelsen »kød« og de udtryk, der er opført på listen i punkt 3, kan anvendes i sammensætninger til at betegne kødprodukter. De kan ligeledes benyttes i sammensætninger med ét eller flere andre ord til angivelse af sammensatte produkter, hvor ingen bestanddel erstatter eller kan tænkes at erstatte en kødbestanddel, og hvoraf kød udgør et væsentligt element, det være sig mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver produktet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 og om ophævelse af Europa--Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 (EUT L 327 af 11.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2283/oj).«

14) I bilag X foretages følgende ændringer:

a) Punkt I, nr. 1 og 2, affattes således:

»1. Leveringskontrakten indgås skriftligt og for en bestemt mængde sukkerroer, før leveringen.

2. Leveringskontrakten kan være af flere års varighed. I tilfælde af kontrakter med en minimumsvarighed på over 12 måneder skal kontrakten indeholde en revisionsklausul, som kan udløses af landbrugeren, herunder en landbrugssammenslutning, eller af en producentorganisation eller en sammenslutning af producentorganisationer.«

b) I punkt II, nr. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Prisen beregnes ved at kombinere forskellige faktorer i kontrakten, som omfatter objektive indikatorer, indekser eller metoder til beregning af den endelige pris, der er let tilgængelige og forståelige, og som afspejler ændringer i markedsforholdene og ændringer i relevante elementer af produktionsomkostningerne, som påvirker landbrugernes indtjening, den leverede mængde og kvaliteten eller sammensætningen af de leverede sukkerroer. Med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte indikatorer i overensstemmelse med objektive kriterier baseret på undersøgelser af produktionen og fødevareforsyningskæden, eller under hensyntagen til objektive data fra kilder såsom brancheorganisationer, EU-Observationscentret for Landbrugsfødevarekæden eller relevante tilgængelige objektive data. Disse indikatorer kan offentliggøres online til brug i kontrakter. Kontraktparterne kan frit henvise til disse indikatorer eller eventuelle andre indikatorer.«

c) I punkt III tilføjes følgende afsnit:

»Leveringskontrakter skal indeholde bestemmelser, der finder anvendelse i tilfælde af force majeure.«

d) Følgende punkt indsættes:

»PUNKT IXa

Medlemsstaterne kan kræve, at sukkervirksomheder registrerer de skriftlige leveringskontrakter før leveringen af sukkerroerne.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2021/2115

I forordning (EU) 2021/2115 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 52 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Litra e) affattes således:

»e) producentorganisationer afsætter mindre end 20 % af produktionen af frugt og grøntsager i en medlemsstat; denne afsætningssats beregnes for hvert år i driftsprogrammets varighed som værdien af den produktion af frugt og grøntsager i den berørte medlemsstat, der afsættes af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013, i en periode svarende til den referenceperiode, der er fastsat i delegerede retsakter vedtaget på grundlag af artikel 45, litra c) (værdien af den afsatte produktion), divideret med den samlede værdi af produktionen af frugt og grøntsager i den pågældende medlemsstat i samme periode.«

ii) Følgende litra tilføjes:

»i) producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer gennemfører et driftsprogram i en medlemsstat, hvor producenternes organiseringsgrad inden for frugt- og grøntsagssektoren har været mindre end 10 % i tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af driftsprogrammet; organiseringsgraden beregnes som værdien af den produktion af frugt og grøntsager i den berørte medlemsstat, der afsættes af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013 i de tre på hinanden følgende år forud for gennemførelsen af driftsprogrammet, divideret med den samlede værdi af produktionen af frugt og grøntsager i den berørte medlemsstat i samme periode.«

b) Følgende stykke indsættes:

»5a. Den procentsats på 50 %, der er fastsat i denne artikels stk. 1, forhøjes til 70 % for udgifter knyttet til de målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, litra a), b) eller c), hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) udgifterne vedrører investeringer i materielle og immaterielle aktiver, jf. artikel 47, stk. 1, litra a), der foretages af unge landbrugere eller nye landbrugere, som for første gang tilslutter sig en producentorganisation, der er anerkendt i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013

b) de investeringer, der er omhandlet i litra a), foretages på sådanne unge landbrugeres eller nye landbrugeres bedrifter som led i deres første driftsprogram eller i de tre år efter den dato, hvor disse unge eller nye landbrugere tilsluttede sig producentorganisationen.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»7. Den procentsats på 50 %, der er fastsat i stk. 1, forhøjes til 70 % af de faktiske udgifter, der er afholdt i et givet år for driftsprogrammer, der gennemføres af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, og som i det pågældende år påvirkes af ugunstige vejrforhold, naturkatastrofer, plantesygdomme eller skadegørerangreb, som medlemsstaterne udpeger som værende sådanne, på betingelse af at forhøjelsen kun ydes, når tabene overstiger en tærskel på mindst 30 % af producentorganisationens eller sammenslutningen af producentorganisationers gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.«

2) I artikel 62 tilføjes følgende stykke:

»4. Den procentsats på 50 %, der er fastsat i stk. 2, forhøjes til 70 % af de faktiske udgifter, der er afholdt i et givet år for driftsprogrammer, der gennemføres af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, og som i det pågældende år påvirkes af ugunstige vejrforhold, naturkatastrofer, plantesygdomme eller skadegørerangreb, som medlemsstaterne udpeger som værende sådanne, på betingelse af at forhøjelsen kun ydes, når tabene overstiger en tærskel på mindst 30 % af producentorganisationens eller sammenslutningen af producentorganisationers gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.«

3) I artikel 65, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»e) 70 % af de faktiske udgifter, der er afholdt i et givet år for driftsprogrammer, der gennemføres af producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer, og som i det pågældende år påvirkes af ugunstige vejrforhold, naturkatastrofer, plantesygdomme eller skadegørerangreb, som medlemsstaterne udpeger som værende sådanne, på betingelse af at forhøjelsen kun ydes, når tabene overstiger en tærskel på mindst 30 % af producentorganisationens eller sammenslutningen af producentorganisationers gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.«

4) I artikel 68 indsættes følgende stykke:

»2a. Artikel 52, stk. 3, litra a)-d), f), g) og h), og artikel 52, stk. 5a og 7, finder tilsvarende anvendelse.«

5) Artikel 88, stk. 7, affattes således:

»7. Fra den 1. januar 2025 kan medlemsstaterne revidere de i denne artikels stk. 6 omhandlede beslutninger som led i en anmodning om ændring af deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik fremsat i overensstemmelse med artikel 119 og beslutte at anvende op til 6 % af deres tildelinger til direkte betalinger, der er fastsat i bilag V, hvis det er relevant efter fradrag af de tildelinger for bomuld som fastsat i bilag VIII, til interventionstyper i andre sektorer som omhandlet i afsnit III, kapitel III, afdeling 7.

Det beløb, der svarer til procentsatsen for medlemsstaternes tildelinger til direkte betalinger som omhandlet i dette stykkes første afsnit, og som anvendes til interventionstyper i andre sektorer for et bestemt regnskabsår, betragtes som medlemsstaternes tildelinger pr. regnskabsår til interventionstyper i andre sektorer.«

Artikel 3

Ændring af forordning (EU) 2021/2116

Artikel 16, stk. 1, andet afsnit, litra b), i forordning (EU) 2021/2116 affattes således:

»b) ekstraordinære foranstaltninger i henhold til artikel 219, 220, 221 og 222 i forordning (EU) nr. 1308/2013.«

Artikel 4

Overgangsbestemmelser

Produkter, der ikke er i overensstemmelse med de betegnelser, der er opført på listen i del Ia i bilag VII til forordning (EU) nr. 1308/2013, og som er produceret i eller importeret til Unionen inden datoen for anvendelse af disse betegnelsesregler, kan fortsat afsættes på markedet, indtil lagrene er opbrugt, eller indtil den 19. august 2032, alt efter hvad der indtræffer først.

Artikel 5

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 3) og 4), nr. 7), litra d), og nr. 9) og 14), finder anvendelse fra den 19. august 2028.

Artikel 1, nr. 13), finder anvendelse fra den 19. august 2029.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 8. juli 2026.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	T. BYRNE
Formand	*Formand*